

Sygn. akt **XXVII Ca 3457/16**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 listopada 2016 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXVII Wydział Cywilny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSO Waldemar Beczek</i>
-----------------	-----------------------------------

po rozpoznaniu w dniu 9 listopada 2016 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **P. A. i A. O. (1)**

przeciwko **(...) S.A. z siedzibą w W.**

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w W.

z dnia 5 maja 2016 r., sygn. akt II C 232/16

oddala apelację.

SSO Waldemar Beczek

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

SSO Waldemar Beczek

Sygn. akt XXVII Ca 3457/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 7 grudnia 2015 r. P. A. i A. O. (1) wnieśli o zasądzenie od (...) S.A. w W. kwoty 800 Euro wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 11 września 2014 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu.

Nakazem zapłaty z dnia 17 grudnia 2015 r. wydanym w sprawie sygn. akt II Nc 7099/15 Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w W. orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwany sprzeciwem zaskarżył w całości ww. nakaz zapłaty i wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powódki kosztów procesu podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia.

Wyrokiem z dnia 5 maja 2016 r. sygn. akt II C 232/16 Sąd Rejonowy dla miasta stołecznego Warszawy w W. zasądził od (...) S.A na rzecz P. A. i A. O. (2) kwoty po 400 Euro wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 września 2013 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od tych kwot od dnia 1 stycznia 2016 r. do zapłaty oraz orzekł o kosztach postępowania.

Od powyższego orzeczenia pozwany wniósł apelację zaskarżając je w całości oraz zarzucając naruszenie:

1) art. 118 k.c. poprzez jego zastosowanie i uznanie, że roszczenie o zryczałtowane odszkodowanie, o którym mowa w art. 7 ust. 1 Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (dalej Rozporządzenie (WE) nr 261/2001) przedawniają się z upływem lat 10, tj. na ogólnych zasadach,

2) art. 778 k.c. w związku z art. 775 k.c. poprzez jego niezastosowanie i nieuwzględnienie zarzutu przedawnienia roszczenia, zgłoszonego przez pozwaną, wskutek przyjęcia, że przedmiotowe roszczenie przedawnia się z upływem lat 10, a nie z upływem 1 roku od dnia wykonania przewozu.

Wskazując na powyższe zarzuty pozwany wniósł o zmianę wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powodów na jego rzecz kosztów postępowania za obydwie instancje wg norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Zarzuty apelacji sprowadzały się do błędnego zdaniem skarżącego nieuwzględnienia przez Sąd Rejonowy zarzutu przedawnienia roszczenia poprzez wadliwe w jego ocenie przyjęcie, iż w kategorii spraw do jakiej zalicza się przedmiotowe roszczenie zastosowanie znajdują przepisy ogólne o przedawnieniu. Sąd Okręgowy nie podzielił tych zarzutów.

Wskazać bowiem należy, że stosownie do art. 778 k.c. roszczenia z umowy przewozu osób przedawniają się z upływem roku od dnia wykonania przewozu, a gdy przewóz nie został wykonany - od dnia, kiedy miał być wykonany. Natomiast w myśl art. 775 k.c. przepisy tytułu XXV „umowa przewozu” stosuje się do przewozu w zakresie poszczególnych rodzajów transportu tylko o tyle, o ile przewóz ten nie jest uregulowany odrębnymi przepisami. Sąd Rejonowy trafnie wskazał, że wykładania literalna przepisu art. 775 k.c. pozwala na stwierdzenie, że wyłącza on zastosowanie uregulowań przewidzianych w Kodeksie cywilnym dotyczących umowy przewozu (w tym art. 778 k.c.), w każdej sytuacji, gdy przewóz w zakresie poszczególnych rodzajów transportu jest uregulowany odrębnymi przepisami.

Nie ulega natomiast wątpliwości, że przewóz lotniczy został uregulowany ustawą z dnia 3 lipca 2002 r. Prawo lotnicze. Zatem, zgodnie z art. 775 k.c. do przewozu lotniczego nie znajdują zastosowania przepisy z tytułu XXV Kodeksu cywilnego.

Sąd II instancji, respektując pogląd wyrażony w wyroku Trybunału Sprawiedliwości z dnia 22 listopada 2012 r. w sprawie C - 139/11, wykluczającym zastosowanie 2-letniego terminu przedawnienia przewidzianego jednolicie w art. 29 konwencji (...) i art. 35 konwencji montrealskiej stwierdza w ślad za Sądem I instancji, że do roszczeń wywodzonych art. 5 i 7 rozporządzenie (WE) nr 261/2004 z dnia 11 lutego 2004 r. zastosowanie znajduje ogólny, 10-cio letni termin przedawnienia przewidziany w art. 118 k.c., który niewątpliwie nie został przekroczony.

Stwierdzając zatem prawidłowość rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego oraz bezzasadność apelacji, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

SSO Waldemar Beczek